

יגן' בבת-שבע

עממי, חברתי, ציוני

לכ

1978, ג' נא 2

דוואו רמנטי אגב פעולות של גערירוחוב — מהירות בין חוליגן ביישני וגערה חמימה «בתוטובים» (גאלינה פאנוב). שהוא מלחפל אליה כל איקונין בכנסיה. עלילה פשוטה המתפתחת באווירה פולקלוריסטית ממעט של ריקודים חבויים. ובכלום דמיות של צעירים לובשי מדים (חיילים נdry עליימוגפין? מכבריאש?) בצד גברות חסידות. המון מתפרק של ברינוינישוק בצד קבוצה נערות במדים של תלמידות פנימיה. וגם כמה טיפוסים ספציפיים: ראש כונפה מטלאים (dagels וילס), גאנטינ (גיד האפן). עלמה מונחת מבית זעיבונג... ומפעם לעפעם,

עם היילמן של הדמויות המשחיתות. עבורות צלויותיו בעיומי צורה על מסדרען להקרנה שקר פיות עבדת הארץ נציגות של בריצין מונץ). קלאסיקה — בלא הקדומות גיאו) — מיזוגת בתמיה נה בכבוד רך עליידי. דמות אחת, זו של ה-«ארישנינה» גאלינה פאנוב, שבתווך הבליל הבאלטי לא היה. מבחינה אמנית. בהופעתה שום דבר זוليس אחר בתמיונה. בכל זאת אפשר שלא להיחס, כי הרים המלודראמי של הד באלט יצא מתמשך קצת יותר מדי. ובנדודות אחדות היה טיפיטפה קיטש.

גם פתיחת התמונה עשויה ב- סגנון התקופה. עם התקרכובתו של פסנתרן (הקרוי, «טאפריך»), תוך קידה מנומסת. אל כלוי, לא羞 הכסוף ברט. ונעליו מכוסות ב- כרסייליות לבנות. (ונגניתו של סימן בגין הייתה טובה מאוד).

והחוליגן)

בעצמו («באראשינה אי חוליגן»); מותר לשער, כי ממשן שישם השנים מאו עברו על המקור עיי' בודים שונים. ומה שפאנוב העלה לפניינו עתה על במות «הביבה» הוא בהחלט ריכם המהוים גילגולו החיאטוני האחרן.

לצללים של מוסיקת ריקודית סוערת של שוטאקוביץ'. בנסתר הי על הבמה. פורש כאן הכוורת אוגרף לפניה הגופה ירעדת רבעוגנית מתחלף מתנווצת של משחיקריגע מתחלי פים ברצף מסחרר. פרטימיקרטים של סצנות רחוב קטנות. שהכל סובב בתו על ציר משחיקרומולו של פאנוב החוליגן. המתגללה כי שחיקרמלידה. אכן המכיר את מקראם וחשיבותם של כל ניע וויע הוא גם שיחק